

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Nadejda Toma,

Judecătorii: Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Elena Cobzac și Anatolie Țurcan,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Moloșag Natalia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 13 iulie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Cărpineanu Stanislav xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.05.2014 – 13.07.2017;

Instanța de apel: 21.08.2017 – 27.09.2017;

Instanța de recurs: 17.01.2018 – 15.05.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 13 iulie 2017, Cărpineanu Stanislav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că inculpatul Cărpineanu Stanislav, pe parcursul perioadei de timp a lunilor septembrie-octombrie 2011, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul obținerii directe a unui folos financiar în mărime de 6400 euro, ceea ce conform cursului oficial al BNM la acel moment constituia suma de 99400 lei, sub pretextul organizării unui sejur turistic în Slovacia, a organizat intrarea, tranzitarea și șederea ilegală pe teritoriul țărilor membre a spațiului „Schengen” și în special a Italiei, prin obținerea în baza unei declarații false, a vizei „Schengen” de tip „C” de intrare și ședere pe teritoriul Slovaciei drept țară de tranzit, a cetățenilor Republicii Moldova: Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu.

Astfel, în a doua jumătate a lunii septembrie 2011, Cărpineanu Stanislav, urmărind scopul obținerii unui folos financiar direct de pe urma organizării migrației ilegale a cet. Vdovicenco Lidia și Vdovicenco Diana în Italia și cunoscând despre intențiile acestora de a pleca legal la muncă în Italia, s-a întâlnit potrivit înțelegerii telefonice prealabile cu soții Rusu Valeriu și Vdovicenco Lidia în

preajma hotelului „Vila Verde” din mun. Chişinău, unde le-a comunicat acestora, că intrarea și șederea pe teritoriul Italiei va fi posibilă mai ușor la toți membrii familiei contra sumei de 6400 euro, prin perfectarea vizei „Schengen” la Centrul Comun de Vize din mun. Chişinău, sub pretextul organizării unui sejur turistic în Slovacia, deși cunoștea cu certitudine că, aceștia nu dispun de documentele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Italiei. Totodată, în cadrul aceleiași întâlniri Cărpineanu Stanislav, a solicitat și a primit de la familia Rusu-Vdovicenco xerocopiile buletinelor de identitate, a pașapoartelor naționale a cetățeanului Republicii Moldova de plecare în străinătate pe numele acestora, precum și a solicitat prezentarea unor certificate-extrase din conturi bancare ce ar confirma existența în conturi pe numele migranților a resurselor financiare.

În continuare, la 03 octombrie 2011, Cărpineanu Stanislav, aflându-se în mun. Chişinău, urmărind scopul realizării intențiilor sale infracționale privind obținerea unui folos financiar direct de pe urma organizării migrației ilegale a cet. Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu în Italia, s-a întâlnit cu aceștia în apropierea Ambasadei Ungariei la Chişinău, unde le-a înmănat ultimilor câte un set de acte primare necesare pentru obținerea vizei „Schengen” și anume: copiile actelor de identitate pe numele acestora, certificate-extrase din conturi bancare, certificate de la locul de muncă și studii, precum și confirmări a achitării rezervărilor de cazare în apartamentele pensiunii „Liptovsky”, Mikulas din Slovacia pe numele cet. Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu, obținute în circumstanțe necunoscute de către Cărpineanu Stanislav.

Totodată, Cărpineanu Stanislav i-a instruit pe aceștia referitor la comportamentul și declarațiile ce urmau să le facă în timpul interviului cu reprezentanții Ambasadei Ungariei, la depunerea actelor pentru obținerea vizei solicitate.

Astfel, în aceste circumstanțe Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu, acționând potrivit indicațiilor primite de la Cărpineanu Stanislav, au depus seturile de acte primite de la acesta, la Centrul Comun de Vize din cadrul Ambasadei Ungariei la Chişinău, fiind solicitate eliberarea vizelor „Schengen” de tip „C” de intrare și ședere pe teritoriul Slovaciei în baza unor declarații false, precum că intenționează să se deplaseze în Slovacia la odihnă, în rezultatul căreia de către Ambasada Ungariei le-a fost refuzată în deschiderea vizei solicitate.

Ulterior, la 12 octombrie 2011, Cărpineanu Stanislav, aflându-se în mun. Chişinău urmărind scopul realizării în continuare a intențiilor sale infracționale, privind obținerea unui folos financiar direct de pe urma organizării migrației ilegale a cet. Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu în Italia, s-a întâlnit cu aceștia în apropierea Ambasadei Ungariei la Chişinău, unde le-a înmănat ultimilor repetat câte un set de acte primare necesare pentru obținerea vizei „Schengen” și anume: copiile actelor de identitate pe numele acestora, certificate-extrase din conturi bancare, certificate de la locul de muncă și studii, precum și confirmări a achitării rezervărilor cazare în apartamentele pensiunii „Hippoclub” din Slovacia pe numele cet. Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu, obținute în circumstanțe necunoscute de către Cărpineanu Stanislav.

Totodată, Cărpineanu Stanislav, i-a instruit pe aceștia referitor la comportamentul și declarațiile ce urmau să le facă în timpul interviului cu reprezentanții Ambasadei Ungariei la depunerea actelor pentru obținerea vizei solicitate.

Astfel, în aceste circumstanțe Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu, acționând potrivit indicațiilor primite de la Cărpineanu Stanislav, au depus seturile de acte primite de la acesta la Centrul Comun de Vize din cadrul Ambasadei Ungariei la Chișinău, fiind solicitate eliberarea vizelor „Schengen” de tip „C” de intrare și ședere pe teritoriul Slovaciei în baza unor declarații false, precum că intenționează să se deplaseze în Slovacia la odihnă, în rezultatul căreia de către Ambasada Ungariei le-a fost deschise vizele solicitate.

Astfel, Cărpineanu Stanislav, prin acțiunile sale intenționate a comis, organizarea migrației ilegale, adică organizarea în scopul obținerii directe a unui folos financiar, a intrării, tranzitării și șederii ilegale pe teritoriul statului, a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestuia, acțiuni săvârșite asupra a două sau mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 362¹ alin. (2) lit. b) Cod penal.

3. Avocatul Moloșag Natalia în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului apărarea a invocat, că

- inculpatul Cărpineanu Stanislav a declarat în fața instanței de judecată că atât Railean Roman, cât și Boșcănean Ruslan l-au amenințat expres cu răfuială pentru dezacordul exprimat față de insistența colaboratorilor în cauză, de a denunța colegii de la Federație pentru fapte și acțiuni presupus ilegale;

- prima instanță nu a fost în drept să îngreudească părții apărării accesul la materialele care au servit temei pentru pornirea urmăririi penale, deoarece astfel s-a încălcat dreptul la apărare a inculpatului, iar în al doilea rând, instanța nu a avut dreptul să nu verifice relevanța, concludența și veridicitatea acestor materiale, care au stat la baza raportului nr. 160 REI-1 din 07 august 2012 al Inspectorului secției Centru al CCTP MAI, Railean Roman și procesului-verbal din 20 august 2012 privind autosesizarea în privința începerii urmăririi penale împotriva lui Cărpineanu Stanislav, întocmit și semnat de OUP al SUP al CCTP MAI, Boscănean Ruslan;

- prima instanță a omis să cerceteze documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale anexate de către partea acuzării în dosarul cauzei la urmărirea penală, încălcând prevederile art. 373 Cod de procedură penală.

Astfel, prima instanță a lezat dreptul apărării de a se expune prin obiecții și argumente asupra acestor probe, iar în al doilea rând, le-a administrat la baza sentinței de condamnare fără a le cerceta în cadrul ședinței de judecată și fără examinarea coroborării și relevanței cu alte probe și mijloace de probă prezentate inclusiv de partea apărării.

Prima instanță a administrat greșit probele din volumul I (f.d. 46, 71-76, 84-86, 94-95, 97-203), volumul II (f.d. 4-39,40, 59) fapt ce se demonstrează prin conținutul procesului-verbal al ședințelor de judecată.

Prima instanță a pus la baza sentinței de condamnare probe care conform art. 94 Cod de procedură penală nu pot fi admise ca probe, deoarece au fost obținute de către organul de urmărire penală cu încălcarea dreptului la apărare, cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală, fără a fi cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată.

Prima instanță în mod abuziv a încălcat drepturile și libertățile constituționale ale lui Cărpineanu Stanislav, în mod inacceptabil au fost încălcate prevederile legii procesual penale, prin privarea și îngrădirea accesului părții apărării la drepturile garantate, fapt care a influențat autenticitatea informației și documentelor din dosarul de învinuire a lui Cărpineanu Stanislav.

Apărarea consideră că autenticitatea probelor prezentate de acuzare traduse din limba slovacă este dubioasă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, a fost admis apelul, casată sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal intentat în privința lui Cărpineanu Stanislav în baza art. 362¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

4.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a menționat, că cercetând conținutul părții descriptive a sentinței în partea ce ține de indicarea probelor pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată privind vinovăția inculpatului Cărpineanu Stanislav în coraport cu procesul-verbal al ședinței de judecată, a conchis, că prima instanță și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată și neconsemnate în procesul-verbal.

În acest sens, instanța de apel a reținut, că prima instanță și-a întemeiat concluziile despre vinovăția inculpatului, inclusiv în baza procesului-verbal privind autosesizarea despre faptul depistării infracțiunii de organizare a migrației ilegale din 20 august 2012 (f.d. 46); procesul-verbal de confruntare din 30 ianuarie 2013 dintre Rusu Valeriu și Cărpineanu Stanislav (f.d. 71-76); procesul-verbal de examinare a obiectului din 29 ianuarie 2013 (f.d. 84-86); ordonanța privind dispunerea ridicării seturilor de acte primare (f.d. 94-95) cu anexarea setului de documente supuse ridicării (f.d. 97-203) și materialele parvenite din partea autorităților maghiare (f.d. 4-39, vol.II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 29 aprilie 2014 (f.d. 40, vol.II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 25 martie 2013 (f.d. 59), însă aceste probe nu au făcut obiect de cercetare în cadrul ședinței de judecată și nu au fost consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată din 07 noiembrie 2016 (f.d. 229 vol.II).

4.2. Constatând că judecarea cauzei în prima instanță a avut loc cu încălcarea normelor de procedură penală, instanța de apel a constatat în fapt, că inculpatul Cărpineanu Stanislav, pe parcursul perioadei de timp a lunilor septembrie-octombrie 2011, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul

obținerii directe a unui folos financiar în mărime de 6400 euro, ceea ce conform cursului oficial al BNM la acel moment constituia suma de 99400 lei, sub pretextul organizării unui sejur turistic în Slovacia, a organizat intrarea, tranzitarea și șederea ilegală pe teritoriul țărilor membre a spațiului „Schengen” și în special a Italiei, prin obținerea în baza unei declarații false, a vizei „Schengen” de tip „C” de intrare și ședere pe teritoriul Slovaciei drept țară de tranzit, a cetățenilor Republicii Moldova: Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu.

Astfel, în a doua jumătate a lunii septembrie 2011, Cărpineanu Stanislav, urmărind scopul obținerii unui folos financiar direct de pe urma organizării migrației ilegale a cet. Vdovicenco Lidia și Vdovicenco Diana în Italia și cunoscând despre intențiile acestora de a pleca legal la muncă în Italia, s-a întâlnit potrivit înțelegerii telefonice prealabile cu soții Rusu Valeriu și Vdovicenco Lidia în preajma hotelului „Vila Verde” din mun. Chișinău, unde le-a comunicat acestora, că intrarea și șederea pe teritoriul Italiei va fi posibilă mai ușor la toți membrii familiei contra sumei de 6400 Euro, prin perfectarea vizei „Schengen” la Centrul Comun de Vize din mun. Chișinău, sub pretextul organizării unui sejur turistic în Slovacia, deși cunoștea cu certitudine că, acestea nu dispun de documentele necesare pentru perfectarea în mod legal a vizei pentru intrarea și șederea pe teritoriul Italiei. Totodată, în cadrul aceleiași întâlniri Cărpineanu Stanislav, a solicitat și a primit de la familia Rusu-Vdovicenco xerocopiile buletinelor de identitate a pașapoartelor naționale a cetățeanului Republicii Moldova de plecare în străinătate pe numele acestora, precum și a solicitat prezentarea unor certificate-extrase din conturi bancare ce ar confirma existența în conturi pe numele migraților a resurselor financiare.

În continuare, la 03 octombrie 2011, Cărpineanu Stanislav, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul realizării intențiilor sale infracționale privind obținerea unui folos financiar direct de pe urma organizării migrației ilegale a cet. Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu în Italia, s-a întâlnit cu aceștia în apropierea Ambasadei Ungariei la Chișinău, unde le-a înmănat ultimilor câte un set de acte primare necesare pentru obținerea vizei „Schengen” și anume: copiile actelor de identitate pe numele acestora, certificate-extrase din conturi bancare, certificate de la locul de muncă și studii, precum și confirmări a achitării rezervărilor de cazare în apartamentele pensiunii „Liptovsky”, Mikulas din Slovacia pe numele cet. Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu, obținute în circumstanțe necunoscute de către Cărpineanu Stanislav.

Totodată, Cărpineanu Stanislav i-a instruit pe aceștia referitor la comportamentul și declarațiile ce urmau să le facă în timpul interviului cu reprezentanții Ambasadei Ungariei, la depunerea actelor pentru obținerea vizei solicitate.

Astfel, în aceste circumstanțe Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu, acționând potrivit indicațiilor primite de la Cărpineanu Stanislav, au depus seturile de acte primite de la acesta, la Centrul Comun de Vize din cadrul Ambasadei Ungariei la Chișinău, fiind solicitată eliberarea vizelor „Schengen” de tip „C” de intrare și ședere pe teritoriul Slovaciei în baza unor declarații false,

precum că intenționează să se deplaseze în Slovacia la odihnă, în rezultatul căreia de către Ambasada Ungariei le-a fost refuzată deschiderea vizei solicitate.

Ulterior, la 12 octombrie 2011, Cărpineanu Stanislav, aflându-se în mun. Chișinău urmărind scopul realizării în continuare a intențiilor sale infracționale, privind obținerea unui folos financiar direct de pe urma organizării migrației ilegale a cet. Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu în Italia, s-a întâlnit cu acestea în apropierea Ambasadei Ungariei la Chișinău, unde le-a înmănat ultimilor repetat câte un set de acte primare necesare pentru obținerea vizei „Schengen” și anume: copiile actelor de identitate pe numele acestora, certificate-extrase din conturi bancare, certificate de la locul de muncă și studii, precum și confirmări ai achitării rezervărilor-cazare în apartamentele pensiunii „Hippoclub” din Slovacia pe numele cet. Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu, obținute în circumstanțe necunoscute de către Cărpineanu Stanislav.

Totodată, Cărpineanu Stanislav i-a instruit pe aceștia referitor la comportamentul și declarațiile ce urmau să le facă în timpul interviului cu reprezentanții Ambasadei Ungariei la depunerea actelor pentru obținerea vizei solicitate.

Astfel, în aceste circumstanțe Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana și Rusu Valeriu, acționând potrivit indicațiilor primite de la Cărpineanu Stanislav, au depus seturile de acte primite de la acesta, la Centrul Comun de Vize din cadrul Ambasadei Ungariei la Chișinău, fiind solicitate eliberarea vizelor „Schengen” de tip „C” de intrare și ședere pe teritoriul Slovaciei în baza unor declarații false, precum că menționează să se deplaseze în Slovacia la odihnă, în rezultatul căreia de către Ambasada Ungariei le-a fost deschise vizele solicitate.

4.3. Deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția, instanța de apel a ajuns la concluzia, că vinovăția lui Cărpineanu Stanislav este dovedită prin următoarele probe: declarațiile martorilor Rusu Valeriu (f.d. 214-216, vol.II); Vdovicenco Lidia (f.d. 217-223, vol.II); Chirtoacă Vasile (f.d. 224-225, vol.II); procesul-verbal privind autosesizarea despre faptul depistării infracțiunii de organizare a migrației ilegale din 20 august 2012 (f.d. 46, vol.I); procesul-verbal de confruntare din 30 ianuarie 2013 dintre Rusu Valeriu și Cărpineanu Stanislav (f.d. 71-76, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 29 ianuarie 2013 potrivit căruia a fost supus examinării formularul pașaportului național RM, cu seria xxxxx eliberat la 11 martie 2010 pe numele lui Rusu Valeriu, născut la xxxxx, în care a fost constatată aplicarea vizei Schengen deschisă la Centrul Unic de vize din Chișinău la 17 octombrie 2011, precum și ștampilele de intrare pe teritoriul României la 20 octombrie 2011 (f.d. 84-86, vol.I); ordonanța privind dispunerea ridicării seturilor de acte primare, ce au fost depuse pentru obținerea vizei la Reprezentanța Misiunii diplomatice a R. Ungaria din cadrul Centrului Comun de Vize din R. Moldova, or. Chișinău de către Rusu Valeriu, Vdovicenco Lidia și Vdovicenco Diana (f.d. 94-95), cu anexarea setului de documente supuse ridicării (f.d. 97-203) și materialele parvenite din partea autorităților maghiare (f.d. 4-39, vol.II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 29 aprilie 2014 potrivit căruia sunt supuse examinării materialele acumulate de Autoritățile Maghiare în cadrul executării cererii de asistență juridică internațională, care includ în sine acte primare depuse pentru

obținerea vizelor Schengen la Centrul Unic de Vize din mun. Chișinău de către cetățenii R. Moldova, Rusu Valeriu, Vdovicenco Lidia și Vdovicenco Diana și potrivit materialelor parvenite fiecare din persoanele menționate s-au adresat cu cerere de obținere a vizei la reprezentanța misiunii diplomatice la 03 octombrie 2011 și respectiv la 12 octombrie 2011 (f.d. 40, vol.II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 25 martie 2013 potrivit căruia este supusă examinării informația Serviciului Grăniceri al R. Moldova cu privire la traversarea frontierei de stat cu mijlocul de transport model „BMW-318i” cu n/î xxxxx și în rezultatul examinării s-a constatat că, la 20 octombrie 2011 cu automobilul menționat la volanul căruia se afla Cărpineanu Stanislav, a.n. xxxxx prin PCTF „Leușeni-Albița” s-au deplasat Rusu Valeriu, a.n. xxxxx, Vdovicenco Lidia, a.n. xxxxx, Vdovicenco Diana, a.n. xxxxx (f.d. 59, vol.II).

Astfel, instanța de apel a concluzionat, că acțiunile infracționale ale inculpatului Cărpineanu Stanislav urmează a fi încadrate în baza art. 362¹ alin. (2), lit. b) Cod penal - organizarea în scopul obținerii directe a unui folos financiar, a intrării, tranzitării și șederii ilegale pe teritoriul statului a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestuia, acțiuni săvârșite asupra a două sau mai multe persoane.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile martorului Rusu Valeriu, acestea coroborând cu declarațiile martorului Vdovicenco Lidia.

Instanța de apel a reținut că martorii Rusu Valeriu și Vdovicenco Lidia, precum și fiica lor Vdovicenco Diana au plecat spre Slovacia împreună cu inculpatul Cărpineanu Stanislav, cu automobilul dânsului.

Acest fapt se confirmă prin informația Serviciului Grăniceri al R. Moldova cu privire la traversarea frontierei de stat cu mijlocul de transport model „BMW-318i”, n/î xxxxx și în rezultatul examinării s-a constatat că la 20 octombrie 2011 cu automobilul menționat la volanul căruia se afla Cărpineanu Stanislav, prin PCTF „Leușeni-Albița” s-au deplasat Rusu Valeriu, Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana.

De asemenea, din copia pașaportului cu seria xxxxx eliberat la 11 martie 2010 pe numele lui Rusu Valeriu se constată aplicarea vizei Schengen deschisă la Centrul Unic de vize din Chișinău la 17 octombrie 2011, precum și ștampilele de intrare pe teritoriul României.

Totodată, la materialele cauzei penale au fost administrate actele care au servit la obținerea vizei la Reprezentanța Misiunii diplomatice a R. Ungaria din cadrul Centrului Comun de Vize din R. Moldova de către Rusu Valeriu, Vdovicenco Lidia, Vdovicenco Diana, precum și materialele parvenite din partea autorităților maghiare.

Cu referire la argumentele avocatului Moloșag Natalia precum că partea acuzării a anexat mai multe documente, înscrisuri care se pretind a fi traduse din limba slovacă, partea apărării punând la îndoială aceste probe și autenticitatea acestora, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, deoarece actele la care face referire partea apărării au fost traduse ca urmare a acordării serviciilor de traducere, garantate prin contractul bilateral încheiat cu IGP al MAI al Republicii Moldova de către SRL „Lingvistica”, materialele care au fost traduse au fost

acumulate în baza cererii de asistență juridică internațională la Autoritățile Ungariei.

De către avocatul Moloșag Natalia la materialele cauzei penale au fost anexate înscrisuri și anume factura de achiziție a echipamentului sportiv cu traduceri efectuate, bonul de plată a serviciilor hoteliere și un extras din internet despre expoziția de mobilă pe care a vizitat-o inculpatul Cărpineanu Stanislav.

Instanța de apel a apreciat critic înscrisurile prezentate de partea apărării, deoarece aceste materiale prezentate în formă xeroxată nu au nici o putere juridică de a combate învinuirea adusă inculpatului Cărpineanu Stanislav și probele administrate de către acuzatorul de stat, care au fost apreciate în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, în baza cărora au fost constatate în acțiunile inculpatului elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (2) lit. b) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele inculpatului Cărpineanu Stanislav precum că nu el a săvârșit infracțiunea imputată, or, reieșind din probele administrate, apreciate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel rezultă cu certitudine că inculpatul Cărpineanu Stanislav a săvârșit infracțiunea de organizare a migrației ilegale în modul indicat în actul de învinuire.

La fel, instanța de apel a respins argumentele invocate de către avocatul Moloșag Natalia în ceea ce privește că inculpatul Cărpineanu Stanislav a declarat că Railean Roman și Boșcănean Ruslan, colaboratori de poliție, l-au amenințat expres cu răfuială pentru dezacordul exprimat față de insistența acestora de a denunța colegii de la Federație pentru fapte și acțiuni presupus ilegale, deoarece partea apărării nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente cele invocate, iar careva plângeri referitor la pretensele acțiuni ale colaboratorilor de poliție nu au fost formulate.

Mai mult, referitor la argumentele avocatului Moloșag Natalia precum că în speță este necesară audierea colaboratorilor de poliție Railean Roman și Boșcănean Ruslan, în calitate de martori, instanța de apel, în conformitate cu art. 90 alin. (3), pct. 4) Cod procedură penală a specificat, că prima instanță corect a respins demersul în cauză, deoarece în calitate de martori nu pot fi citați și ascuțați - judecătorul, procurorul, reprezentantul organului de urmărire penală, grefierul - cu privire la circumstanțele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea de către ei a atribuțiilor lor procesuale.

A mai reținut instanța de apel, că atât în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, cât și în cererea de apel avocatul Moloșag Natalia a invocat că partea apărării nu a avut acces la materialul nr. 79 din 05 iunie 2012 R-2 al CCTP, pentru a fi cercetat în cadrul ședinței de judecată, astfel fiind încălcat principiul egalității armelor în procesul penal, iar instanța de judecată urma să oblige acuzatorul de stat să prezinte materialul nominalizat.

Instanța de apel a respins ca nefondat argumentul nominalizat, considerând că în speță nu a fost încălcat dreptul la un proces echitabil al inculpatului Cărpineanu Stanislav, deoarece materialul nr. 79 din 05 iunie 2012 R-2 al CCTP nu constituie probă a procesului penal și nu a fost pus la baza învinuirii inculpatului.

Mai mult, s-a menționat, că instanța de judecată nu poate obliga procurorul de a prezenta alte probe, decât cele indicate în actul de învinuire, deoarece instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar concluziile despre vinovăția sau nevinovăția inculpatului se formează în baza probelor administrate de către partea acuzării, respectiv, partea apărării.

Astfel, la baza sentinței de condamnare în privința inculpatului Cărpineanu Stanislav au fost puse probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură, nefiind lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

În același timp, argumentele invocate de către avocatul Moloșag Natalia cu referire la încălcarea principiului egalității armelor nu sunt similare cu cele statuate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Bulut c. Austriei, la care face referire avocatul Moloșag Natalia.

În concluzie, având în susținere prevederile art. art. 391 alin. (1) pct. 6), 332, 275 pct. 4) Cod de procedură penală și art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, instanța de apel ținând cont de faptul că inculpatul Cărpineanu Stanislav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 362¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, în perioada de timp a lunilor septembrie-octombrie 2011, iar de la ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 5 ani, respectiv, expirând termenul de tragere la răspundere penală a inculpatului, a dispus încetarea procesului penal în privința inculpatului, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5. Avocatul Moloșag Natalia în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate pe caz cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii și nu există probe ce ar demonstra vinovăția inculpatului.

În argumentarea recursului menționează, că partea apărării a fost lezată de posibilitatea adecvată de a examina materialul care a stat la baza pornirii UP împotriva lui Cărpineanu Stanislav.

Inculpatul Cărpineanu Stanislav a declarat în fața instanței că atât Railean Roman, cât și Boșcănean Ruslan, l-au amenințat expres cu răfuială pentru dezacordul exprimat față de insistența colaboratorilor în cauză, de a denunța colegii de la Federație pentru fapte și acțiuni presupus ilegale.

Susține apărarea, că prima instanță nu a fost în drept să îngrădească părții apărării accesul la aceste materiale, deoarece astfel s-a încălcat dreptul la apărare a inculpatului, iar în al doilea rând instanța de fond nu a avut dreptul să nu verifice relevanța, concluzia și veridicitatea acestor materialele, care au stat la baza Raportului nr. 160 REI-1 din 07 august 2012 al Inspectorului secției Centru al CCTP MAI, Railean Roman și procesului-verbal din 20 august 2012 privind autosesizarea în privința începerii urmăririi penale împotriva lui Cărpineanu Stanislav, întocmit și semnat de OUP al SUP al CCTP MAI Boșcănean Ruslan.

Consideră apărarea că instanța de apel neîntemeiat a apreciat critic aceste argumente.

În acest sens invocă practica CtEDO, (*Edwards c. Regatului Unit (1992) cererea nr. 13071/87*) potrivit căreia „procurorul trebuie să dezvăluie părții apărării toate probele materiale în favoarea sau împotriva învinuitului, în caz contrar procesul de judecată ar deveni defectuos”, iar în *Foucher c. Franței (1997) cererea nr. 22209/93* „Curtea a considerat că pentru reclamant a fost important de a avea acces la dosarul său, și de a obține documente din el pentru a putea contesta raportul oficial referitor la el. Neavând un asemenea acces, nu se poate pregăti o apărare adecvată și nu se beneficiază de egalitatea armelor, ceea ce contravine cerințelor art. 6 alin. (1) CtEDO.” Totodată, mai face referire la cauzele *Popovici vs Moldova*, *Năvăloacă vs Moldova*, *Dan vs Moldova*, *Grădinar vs Moldova*, *Vetrenco vs Moldova* și *Fomin vs Moldova*, susținând că în aceste cauze sentințele de condamnare emise de Curtea Supremă de Justiție nu s-au bazat pe probe suficiente.

Mai menționează că prima instanță a încălcat prevederile art. 373 Cod de procedură penală, omițând să cerceteze documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale anexate de către partea acuzării în dosarul cauzei la urmărirea penală, iar la rândul său instanța de apel a trecut sub tăcere motivele invocate de apărare cu privire la încălcarea dreptului la un proces contradictoriu.

La fel, consideră avocatul, că instanța de apel dat o apreciere globală asupra vinovăției lui Cărpineanu Stanislav, fără să evalueze în mod direct toate circumstanțele și probele importante, fără a da o apreciere concretă la semnele componente ale infracțiunii imputate precum și fără a constata și demonstra, legătura causală între acțiunile descrise în învinuire cu probele administrate de partea acuzării la faza urmării penale, fără a da apreciere tuturor încălcărilor comise la examinarea fondului.

O simplă transcriere a rechizitoriului și probelor administrate la urmărirea penală, fără a fi cercetate în cadrul instanței, fără a se da posibilitate părții apărării de a lua cunoștință în cadrul ședințelor de judecată de toate probele părții acuzării, care au stat la baza condamnării lui Cărpineanu Stanislav nu poate fi catalogată în esență că acestuia i s-a asigurat dreptul la un proces echitabil cu respectarea principiului contradictorialității și egalității armelor în proces.

Mai relatează că în cererea de apel partea apărării a invocat, că prima instanță fals a invocat că a administrat în ședință sub toate aspectele probele din volumul 1 (f.d. 46, 71-76, 84-86, 94-95, 97-203) și volumul 2 (f.d. 4-39, 40, 59), acest fapt a fost demonstrat prin conținutul procesului-verbal al ședințelor de judecată în care clar se vede că aceste probe nu s-au examinat și/sau cercetat în ședințele de judecată, și prin înregistrarea audio a ședințelor de judecată.

Citirea materialelor cauzei la ședința din 07 noiembrie 2016 (f.d. 229 vol.II) nu întrunește cerințele unei cercetări a documentelor și a proceselor-verbale ale acțiunilor procesuale. Probele puse la baza sentinței de condamnare, au fost obținute de către organul de urmărire penală contrar prevederilor art. 94 Cod de procedură penală.

De asemenea reiterează apărarea, că la dosarul cauzei din partea acuzării au fost anexate mai multe documente, înscrisuri care se pretinde a fi traduse din

limba slovacă, însă consideră că autenticitatea acestora este pusă sub semn de întrebare.

La fel, consideră că instanțele de fond au eșuat în dovedirea prezenței în acțiunile inculpatului Cărpineanu Stanislav, a faptelor referitoare la existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (2) lit. d) Cod penal.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

În argumentarea acestei poziții, acuzatorul de stat a menționat că acțiunile efectuate de organul de urmărire penală sunt legale și nu au fost admise încălcări ale legii procesual-penale, ce ar fi condiționat comiterea unei erori grave de drept.

Totodată, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

7. Judecând recursul declarat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau când 15) instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, reieșind din criticele apărătorului invocate în recurs, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

În acest sens, Colegiul consideră că se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală și nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, înlăturând eroarea invocată de către apărare în cererea de apel cu referire la faptul, că prima instanță și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată.

Prin urmare, instanța de apel a cercetat în ansamblu, din punct de vedere al coroborării întregul material probator anexat la cauza penală, și întemeiat a ajuns la concluzia privind casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță privind recunoașterea vinovăției inculpatului Cărpineanu Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, cu încetarea procesului penal în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul pct. 8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept prescris în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Cărpineanu Stanislav de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362¹ alin. (2) lit. b) Cod penal, organizarea migrației ilegale, adică organizarea în scopul obținerii directe a unui folos financiar, a intrării, tranzitării și șederii ilegale pe teritoriul statului, a persoanei care nu este nici cetățean, nici rezident al acestuia, acțiuni săvârșite asupra a două sau mai multe persoane, totodată dispunând încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Având în vedere faptul, că prima instanță pusese la baza soluției de condamnare probe care nu au fost indicate în procesul-verbal al ședinței de judecată și nefiind cercetate de către aceasta, instanța de apel a dispus casarea sentinței, și stabilind circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal consideră, că instanța de apel admitând apelul apărării, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și respectând

prevederile art. art. 413 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, în care s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Instanța de recurs apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului prin care se susține că instanța de apel a dat o apreciere globală asupra vinovăției lui Cărpineanu Stanislav, fără să evalueze în mod direct toate circumstanțele și probele importante, fără a da o apreciere concretă la semnele componente ale infracțiunii imputate precum și fără a constata și demonstra legătura causală între acțiunile descrise în învinuire cu probele administrate de partea acuzării la faza urmăririi penale.

Astfel, cu referire la aceste argumente Colegiul penal punctează, că în conținutul deciziei atacate a fost dată apreciere circumstanțelor ce dovedesc prezența în acțiunile inculpatului Cărpineanu Stanislav a laturii obiective a infracțiunii incriminate, precum și a probelor ce dovedesc cu certitudine intenția acestuia la comiterea acestei infracțiuni, cum ar fi declarațiile martorilor Rusu Valeriu și Vdovicenco Lidia, precum și informația Serviciului Grăniceri al R. Moldova cu privire la traversarea frontierei de stat, potrivit căreia la 20 octombrie 2011 cu automobilul model „BMW-318i”, n/î xxxxx la volanul căruia se afla Cărpineanu Stanislav, prin PCTF „Leușeni-Albița” s-au deplasat Rusu Valeriu, Vdovicenco Lidia și Vdovicenco Diana.

Prin urmare, instanța de apel corect a respins alegațiile inculpatului și ale apărării cu privire la lipsa în acțiunile lui Cărpineanu Stanislav a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

Cu referire la temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză, Colegiul penal conchide că nici acesta nu și-a găsit reflectare în speța supusă judecății, deoarece recursul nu conține o motivare în acest sens.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că recurentul nu a indicat în privința unei hotărâri a unei instanțe de judecată internațională care ar fi aplicabilă și la circumstanțele din prezenta speță, iar hotărârile CtEDO din cauzele Edwards vs Regatul Unit, Foucher vs Franța, nu au legătură cu cauza penală deferită judecății, or circumstanțele din cauza nominalizată se referă la o altă situație de fapt și de drept.

Astfel, instanțele de judecată nu au admis o încălcare a dreptului inculpatului Cărpineanu Stanislav la un proces echitabil, consfințit în art. 6 CEDO, sub aspectele specificate de recurent.

La fel, nu sunt aplicabile speței nici cauzele de referință invocate de apărare cum ar fi *Popovici vs Moldova*, *Năvăloacă vs Moldova*, *Dan vs Moldova*, *Grădinar vs Moldova*, *Vetrenco vs Moldova* și *Fomin vs Moldova*, în sensul că sentințele de condamnare pronunțate în aceste situații, nu s-au bazat pe probe suficiente, or, în speța dedusă judecării Colegiul penal nu a depistat încălcări de genul celor identificate de Curtea Europeană în cauzele nominalizate.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Astfel, erorile de drept invocate de apărare, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul în cauză urmează a fi respins, ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Moloșag Natalia în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui Cărpineanu Stanislav xxxxx.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 iunie 2018.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac